

tidligere Yttring af Tscherning i 1858, da der var Tale om de nødvendige Søforter's Forbedring. Han gjorde da opmærksom paa den nødvendige Sammenhæng, der er mellem Søbefæstningen og Landbefæstningen, og gjorde gjældende, hvad der flere Gange er sagt efter ham, at Landbefæstningen følger nødvendig af Søbefæstningen. Den høitærede Krigsminister blev spurgt, hvorvidt han havde samme Mening, og han svarede, at han var enig deri. Han sagde: "Søbefæstningen trækker Landbefæstningen med sig", og han tilføiede, at man altid havde været enig om, at det var absurd at have en By som Kjøbenhavn befæstet mod Søfiden uden at have en tilsvarende Befæstning mod Landsfiden. Altsaa veed man, hvad man indlader sig paa; gaar man ind paa Søbefæstningen, siger man A og kan ikke undgaa at sige B, Landbefæstningen følger efter. Den sidste Del af den høitærede Krigsministers Ytringer oplæste jeg ikke fuldstændig. Han begrundede dem blandt andet derved, at man ikke kan lade en By, der indeholder saa meget i militær Henseende og i andre Retninger som Kjøbenhavn, være ubefæstet, og naar der er Tale om Kjøbenhavn som en aaben By, kommer man altid strax frem med det Meget, der skal flyttes, Flaadens Leie, en Mængde militære Etablissementer osv. Dertil vil jeg kun ganske kort sige, hvad jeg i Øvrigt har udtalt før, at det er aldeles ikke nødvendigt, det er ikke Meget, der behøver at flyttes. Ved Nybygninger kan en Del bygges andre Steder, og det der maa flyttes, ligger paa Grunde, der have overordentlig stor Værdi; men største Delen kan blive liggende, naar man indretter det saaledes, at Kjøbenhavn forsvares i lang Afstand paa en aldeles lignende Maade som flere andre store Steder. Vi se jo, at Kronstadt ligger udenfor St. Petersborg, Warholm ligger udenfor Stockholm, vi have Forterne ved Themsens Munding med Henhyn til London, og til Lands, hvad der jo ikke vedkommer os her, have vi Berlin, der forsvares af en Krands af Fæstninger. Altsaa, vil man gjøre Kjøbenhavn til en aaben By, maa man begynde med at nedlægge Søbefæstningen, og deraf følger saa i Grunden alt det Øvrige. Deri ligger efter min Overbevisning det nye Spor, man skal komme ind i ved Ordningen af vor Forsvarssag. Det er naturligvis ikke Meningen, at ethvert Krigsskib, som tilhører en krigsførende Magt, i Krigstid skulde kunne jelle til Kjøbenhavn og derved true vor Neutralitet; men det samme gjælder med Henhyn til Malmø. Ogsaa Sverigs Neutralitet kan kræntes, idet Malmø er aldeles ubefæstet; men denne Op-

gave løses efter min Overbevisning derved, at man skyder Forsvaret ud til den naturlige første Linie, Indløbet til Sundet mod Nord og Syd. Jeg har, saavidt det har været mig muligt, grundigt underløgt Spørgsmaalet, om det var muligt og berettiget for Danmark at indrette sit Forsvar saaledes. Udbyttet af mine Underøgelser findes i Tidsskrift for Søvæsen i Septemberheftet forrige Aar, og Udbyttet er da det, at det ikke alene er berettiget, men ogsaa muligt. Men derved komme vi ind i det Spor, som jeg veed, virker meget sympatetisk hos Mange, vi komme ind paa, hvad jeg i min Afhandling kaldte den dansk-venste Forsvarssag. Dette forstaaer jeg ikke paa den Maade, at Sverigs Medvirken skulde være nødvendig, det er den ikke, vi kunne gjøre det alene, der behøves ikke noget Forbund med Sverig af den Grund. Det er ligegyldigt, om Sverig er med, men det er en Foranstaltning, som er lige saa meget til Gavn for Sverig som for os. Det er maaste mindre bekjendt, at der mellem de militære Sagtyndige i Sverig hersker en lignende Splittelse som her i Danmark, idet der er en Del Landofficerer, der holde paa Hovedstaden Stockholms Befæstning, medens der derimod er Søofficerer, der sige, at Hovedstaden dog ikke er hele Landet, som der staaer i Sørigskommissionens Betænkning, der blev afgiven for nogle Aar siden, og der gjøres opmærksom paa, at navnlig de staanske Kyster have stor Betydning for Sverigs Forsvar. Noget, jeg ikke her skal komme ind paa. Men det er let at forstaa, at for at forsvare Staanes Kyster, ved Sundet, kommer man ind paa dansk Søomraade, hvorimod vi ikke, i alt Fald kun i meget ringe Grad komme ind paa svensk Omraade, ved at forsvare os paa den Maade, som jeg her har antydet. Jeg skal i Øvrigt henvise til den Afhandling, som findes i Tidsskrift for Søvæsen, da det ikke vilde være rigtigt her at komme med en hel Udvikling i den Henseende; men da jeg forleden bad om Ordet, forbeholdt jeg mig udtrykkelig at yttre mig lidt ved denne Leilighed, fordi det forekommer mig, at det jeg her siger, har sin rette Plads paa dette Sted. Jeg vilde derfor ikke oftere bede om Ordet i den foregaaende Sag, naagtet der havde været al Grund for mig til at imødegaa saadanne Ytringer fra den ærede Krigsministers Side, jeg kan gjerne sige en saa unødvendig haanende Udtalelse som den, at jeg gif paa Sagt efter Danmarks militære Opgave, og at Ministeren ønskede, at jeg da kunde finde den. Jeg har min Mening om Danmarks militære Opgave, og jeg skal forsøge ærlig at angive Løsningen. Jeg kan forsikre den ærede